

30) w art. 83 ust. 1 skreśla się wyrazy: „można”, a w jego miejsce wstawia się wyrazy: „może właściwa władza naczelna”; w tymże ustępie skreśla się wyraz: „w orzeczeniu”;

31) w art. 91 skreśla się wyrazy: „o wykazie stanu służby”, a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „o wykazie służbowym”;

32) w art. 92 zmienionym art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 606) oraz art. 7 ustawy z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) w miejsce ustępu 2 wstawia się 2 ustępy w brzmieniu:

„Mianowanie niższych funkcjonariuszów należy do właściwej władzy naczelnej, która może je przekazać kierownikom władz, urzędów i instytucji bezpośrednio podległych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższego stopnia płacy.

Mianowanie zawierające awans do wyższego stopnia płacy może być uzależnione od warunków, które ustala Prezes Rady Ministrów. Postanowienie to nie ma zastosowania do niższych funkcjonariuszów Sejmu i Senatu, oraz Kontroli Państwowej.”;

33) art. 93 i 94 skreśla się;

34) w art. 101 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„Postanowienie p. 2 ust. 1 nie ma zastosowania do funkcjonariuszów niższych administracji lasów państwowych, pełniących służbę w nadleśnictwach.”;

35) w art. 104 skreśla się ustęp 2;

36) w art. 107 skreśla się wyrazy: „na posady służbowe, do których przywiązane są wyższe stopnie płacy”;

37) w art. 113 po wyrazie: „łącznie” wstawia się przecinek, skreśla następny wyraz: „i”, a po cyfrze 64 wstawia się przecinek i dodaje cyfry: „65a), 65b) i 65c)”;

38) w art. 118 ust. 1 skreśla się wyrazy: „poczt, telegrafów i telefonów, oraz”, po wyrazach: „szkół państwowych” w miejsce kropki wstawia się przecinek i dodaje wyrazy: „oraz — z wyjątkiem postanowień art. 65b) i 65c) — pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon.”.

Art. 2. Urzędnicy II i III kategorii, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskali wyższe stopnie służbowe od ustalonych w art. 1 p. 10, zatrzymują posiadane stopnie służbowe w dotychczasowej kategorii stanowisk.

Art. 3. Uprawnienia do mianowania urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, podlegających ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, ustalone odrębnymi przepisami niezgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, uchyla się.

Tytuły stanowisk, ustalone w odrębnych przepisach, mogą być zmienione w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidzianego w art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Pocht i Telegrafów: *Boerner*

738.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

o organizacji komisji dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych, podlegających ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej powołuje się komisje dyscyplinarne.

Komisje dyscyplinarne są następujące:

1) komisje dyscyplinarne, czynne przy władzach, podlegających bezpośrednio władzy naczelnej,

2) komisje dyscyplinarne czynne przy władzach naczelnych,

3) odwoławcze komisje dyscyplinarne, czynne przy władzach naczelnych.

Gdy utworzenie komisji dyscyplinarnej przy władzy, podlegającej bezpośrednio władzy naczelnej, nie jest możliwe z powodu małego składu personelu, może właściwa władza naczelna orzekanie przekazać komisji dyscyplinarnej, istniejącej przy innej władzy równorzędnej, lub komisji dyscyplinarnej przy władzy naczelnej.

Komisje dyscyplinarne dla podlegających niniejszemu rozporządzeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów szkół akademickich, oraz innych szkół wyższych — utworzone będą przy szkołach, które oznaczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Skład komisji dyscyplinarnych, ich właściwość, tryb postępowania dyscyplinarnego, oraz

przepisy o kosztach postępowania dyscyplinarnego ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, przestrzegając zasady, że członkowie komisji dyscyplinarnych są w wykonywaniu swoich funkcji samodzielni i niezawisli i że od orzeczenia komisji dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, może zarówno obwiniony, jak rzecznik dyscyplinarny odwołać się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Art. 3. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, władza, przy której istnieje komisja, wyznacza z grona podległych sobie urzędników, rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych mogą być wyznaczeni rzecznicy i ich zastępcy z grona oficerów, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — z grona sędziów i prokuratorów.

Prawa i obowiązki rzeczników dyscyplinarnych ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 4. Urzędnikowi i niższemu funkcjonariuszowi państwowemu, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnym obrońcę z pośród urzędników, lub niższych funkcjonariuszów państwowych, zamieszkałych na obszarze, na który rozciąga się zakres działania komisji dyscyplinarnej.

Prawa i obowiązki obrońcy, tudzież przepisy o przydawaniu obwinionemu obrońcy z urzędu ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 5. Wszelkie zarządzenia, postanowienia i orzeczenia, wydane na zasadzie niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzeń wydanych na jego podstawie, podpadają pod p. f) art. 3 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 68, poz. 400).

Art. 6. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego wolne są od wszelkich opłat skarbowych.

Art. 7. Nad jednolitością postępowania władz i rzeczników dyscyplinarnych w zakresie postępowania dyscyplinarnego we wszystkich działach zarządu państwowego czuwa Prezes Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może w poszczególnych sprawach dyscyplinarnych w miejsce właściwego rzecznika dyscyplinarnego delegować jednego ze swych rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 8. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do pełniących służbę w Policji Państwowej urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych.

Do urzędników Kontroli Państwowej stosują się przepisy rozporządzenia niniejszego, o ile ustawa o Kontroli Państwowej z dnia 3 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) inaczej nie stanowi.

Rozporządzenie niniejsze stosuje się ponadto do pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do czasu wydania dla tych pracowników odrębnych przepisów o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem.

Art. 9. Sprawy dyscyplinarne, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nastąpiło w myśl dotychczasowych przepisów doniesienie dyscyplinarne do właściwej komisji dyscyplinarnej, toczą się do końca według tych przepisów, przyczem w miejsce dotychczasowych komisji dyscyplinarnych, czynnych przy władzach bezpośrednio podlegających władzy naczelnej, wyższych komisji dyscyplinarnych i Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej, wstępują komisje, utworzone na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc — z zastrzeżeniem, wynikającym z art. 9 — ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) wraz z późniejszymi zmianami, oraz inne sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Pocht i Telegrafów: *Boerner*

739.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany: